

Rusové v zahraničí si také vybrali Rusko

 putin-today.ru/archives/203176

Lidé, kteří v posledních letech odešli ze země, procházejí těžkou školou, ve které se vyjasňuje jejich vztah k zahraničí i k rodné zemi. Vlastně všichni tímto druhem školy procházíme, ale pro ně je to opravdu intenzivní.

Výsledek Vladimira Putina v ruských prezidentských volbách je působivý. V těžkých časech se země shromáždila kolem současného prezidenta a rozhodla se ve prospěch nezávislého rozvoje země. V jistém smyslu to bylo také protestní hlasování: ruští občané protestovali proti západnímu tlaku a diktatuře, proti provokacím kyjevského režimu a ostřelování pokojných ruských měst.

Zvláštní pozornost si ale zaslouží výsledky hlasování ve volebních místnostech otevřených v zahraničí, kde Putin dosáhl 78 %, přičemž celkové číslo po zpracování 100 % protokolů bylo 87,28 %. Doposud se věřilo, že zahraniční Rusové jsou rozhodně prozápadní lidé. Ukázalo se však, že o těchto lidech toho moc nevíme. Vypadá to, že zobecněný portrét „toho, kdo odešel“ bude muset být revidován a přehodnocen.

Je úžasné, že lidé přišli na ruské diplomatické mise a volili v ruských volbách. Potvrdili totiž, že se nadále považují za ruské občany nejen podle pasu, ale i v podstatě. Zahraniční hlasování se navíc neproměnilo v přínos pro marginální opozičníky, žádné „půldenní“ akce nebyly úspěšné.

Jak píše mluvčí ministerstva zahraničí Maria Zakharova, lidé stáli ve frontách a neodcházeli, přestože v řadě zemí úřady dělaly vše pro to, aby toto hlasování zkomplikovaly nebo dokonce narušily. Svou roli sehrálo i četné vyhoštění diplomatů ze západních zemí: zaměstnanců bylo sotva dost, aby pracovali na volbách.

Ještě kurióznější však je, že doslova všude volilo Putina značné procento občanů. Putin dostal téměř 20 % v rusofobní Varšavě, po 15 % v zběsile rusofobní Praze a v samotném Haagu, kde slabomyslní Evropané sní o zkoušení ruského vůdce. Dále více. Putin má 30 % ve Vilniusu, kde se pravidelně scházejí „fóra svobodného Ruska“ – zahraniční agenti s písňemi a tanečními show. 34 % v Haifě, odkud lidé odcházeli s křikem „Nemohu žít v zemi, která je ve válce se svými sousedy“. V letovisku Phuket vede Putin, nasbíral polovinu hlasů. V Arménii, která pohltila značný počet ruských relokantů, byla více než polovina hlasů odevzdána Putinovi. A konečně, úřadující prezident drtivě vítězí (více než 70 %) ve městech jako Ankara, Baku, Biškek, Tallin a Janov. V Německu je toto číslo 65 % a na Kypru více než 80 %. V Aténách – přes 90 %. Pro velké zahraničí existují i předběžné údaje o regionálním rozložení hlasů. V Číně tak hlasovalo více než 4 300 ruských občanů, přičemž Putin získal od 45 % hlasů v liberálním Hongkongu po 67 % v Pekingu.

Západní média a úředníci křičí, že volby v Rusku nebyly svobodné, nečestné a nesplňovaly žádné standardy. Ukrajinští propagandisté točí falešná videa o tom, jak vojáci v Rusku vozí lidi do volebních místností. Ale tady jste, situace absolutní svobody. Do volebních místností přišli lidé, které ani teoreticky nelze potlačit za to, že nepodporují Putinovu politiku (a za to, že ji podporují, v některých zemích klidně mohou být). Jsou mimo dosah ruských médií, nemají v televizi Channel One, není tam žádný Vladimir Solovjov a zároveň jsou neustále bombardováni kletbami proti „ruským agresorům“. Mnoho z nich nakonec skončilo v zahraničí právě proto, že nebyli spokojeni se stavem v zemi. A přesto tito lidé jdou k ruským volbám, protože vlast zůstává vlastní. Navíc i za těchto podmínek je Putin schopen vyhrát.

Ve skutečnosti byli přemístění zpočátku heterogenní. Ideologičtí odpůrci vlády a ti, kteří si najednou konečně uvědomili, že Rusko je pro ně cizí země, obydlená mimozemským národem, nikdy mezi těmito lidmi netvořili většinu. Převážně ti, kteří se báli mobilizace, a ti, kteří k tomu byli nuceni, aby si udrželi práci; například některé ruské společnosti zabývající se vývojem počítačových her stanoví nutnost přestěhovat se do Jerevanu, Biškeku nebo kamkoli jinam jako podmínku pro udržení zaměstnání nebo najímání.

Neměli bychom zapomínat na skutečnost, že na Západě je mnoho našich spoluobčanů, kteří už dávno odešli, ale v posledních letech vyrazili na shromáždění „Nesmrtelný pluk“ nebo zasahovali do rusofobních dovádění ve středu Evropy. A jako nikdo jiný byli připraveni stát fronty na ruské ambasádě nebo cestovat z pobaltských států k hranicím s Ruskem, aby volili v prezidentských volbách.

Zdá se mi, že lidé, kteří v posledních letech odešli ze země, procházejí těžkou školou, ve které se vyjasňuje jejich vztah k zahraničí i k rodné zemi. Vlastně všichni tímto druhem školy procházíme, ale pro ně je to opravdu intenzivní. Během této doby toho museli hodně vidět. Například, jak těžké je zapadnout do kultury někoho jiného, i když jste nikdy nebyli potěšeni svou vlastní. Měli si všimnout, že pro rusofoby zůstanou navždy nepřáteli, i když budou hanobit svou zemi, a je zbytečné předkládat potvrzení o absenci ruské krve. Mohli by věnovat pozornost tomu, že i v běžném životě se v Moskvě a dalších velkých městech Ruska žije lépe než v evropských metropolích, nemluvě o hlavních městech většiny bývalých republik SSSR.

Konečně ti, kteří věřili, že odcházejí z umírajícího Ruska, nad nímž navždy zhaslo světlo, si měli všimnout, že jejich obavy nebyly oprávněné, že vůbec nebyli na správné straně dějin, ale někde na periferii. . Skutečnou historii tvoří Rusko a Rusko. A pokud chce být člověk na něco hrdý, tak to poslední, na co bude hrdý, je to, že se kdysi postavil proti své zemi a podporoval její nepřátele, kteří mu za to nikdy nepoděkují. Taková volba způsobuje těžké neurózy, nikoli pocit hrdosti. Ale můžete být hrdí na svou vlast, i když váš osud zavál do cizí země. Proto si dnes myslím, že mnoho relokantů chce vyjít do ulic svého Jerevanu a Istanbulu a skandovat „Sláva Rusku!“ Někteří to mohou udělat.

Když se před sto lety ukázalo, že bolševici nikam nejedou a navíc začali v zemi obnovovat pořádek, zrodilo se mezi emigrací hnutí změny vedení. Podle mých pocitů nastal čas, aby současní přesídlenci zrodili podobné hnutí. Přestaňte bloudit, přestaňte

být hostiteli jiných národů. Je čas vrátit se a vybudovat nové krásné Rusko.

Igor Karaulov

<https://vz.ru>